

DE ZEVENMIJLSLAARZEN.

Pietertje is naar Jets kamer gegaan,
Daar zag hij haar hooge laarzen staan.

Pietertje dacht: Dat wordt me een grap.
Met de laarzen van Jet ga ik nu op stap.

In elke laars kwam van Piet een been —
En Pietje dacht lachend: Nu loop ik
gauw heen!

Maar kijk, dat viel Pietertje lang niet meel
Zoo slijf en zoo zwaar die laarzen, o neel

Maar toch kwam ons Pietertje bij de trap,
En dacht: Naar beneden! Dat 's nog
eens knap!

En waarom zou ik 't niet probeeren?
Zus Jetje doet 't wel honderd keeren.

Daar stond hij en durfde eigenlijk niet —
De trap was héél hoog, dacht gelaarsde
Piet.

Ja, hoe is 't toen toch met Pietje gegaan?
Een schreeuw — en een bons — en de
laarzen staan

Haar hakken achter de bovenste roe
En Pietertje rolt naar beneden toe!

Dat was nu toch een mooie grap
De laarzen zoo deftig daar aan de trap.

En Pietertje huilend, benee op den grond—
Gelukkig viel 't mee: onze Piet bleef
gezond.

Een paar builen, de schrik en een
schram hier en daar —
Wat deed hij dan ook aan Jets spullen,
nietwaar?

NANNIE VAN WEIL.

(Nadruk verboden).